

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8Csp/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322202329
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4322202329.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 v konaní zast. REMEDIUM LEGAL s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53255739 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, XXX XX C., o zaplatenie 10.379,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 10,97 % ročne zo sumy 9026,35 eur od 05.02.2020 do zaplatenia, o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 23,76% ročne zo sumy 933,90 eur od 17.10.2019 do zaplatenia
z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 10.379,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9458,19 eur od 05.02.2020 do 26.06.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9433,19 eur od 27.06.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne 1046,57 eur od 17.10.2019 do 14.02.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 996,57 eur od 15.02.2020 do 26.06.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 946,57 eur od 27.06.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

. Obchodná spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č.542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky,

IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, ako veriteľ a právny predchodca žalobcu (ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenou súdu dňa 8.6.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 10379,76 EUR spolus príslušenstvom a nahradenia trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.05.2018 uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom (ďalej aj ako „Zmluva 1“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky v celkovej výške 10 000 EUR (ďalej aj ako „Úver 1“). Obsahom zmluvy 1 bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému úver v ovýške 10 000 EUR a

súčasne záväzok žalovaného vrátiť úver spolu s úrokmi a poplatkami formou 96 mesačných splátok vo výške 162,15 EUR. Žalovaný uhradil žalobcovi len časť dlžnej sumy v ovýške 2320,10 EUR. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil právny predchodca žalobcu dňa 4.2.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh stal splatný v celom rozsahu.

2.1. Dňa 28.05.2018 právny predchodca žalobcu uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej aj ako „Zmluva 2“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky v celkovej výške 1337 EUR (ďalej aj ako „Úver 2“) a to sumu 1320 EUR žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a financovaním na svoj účet a sumu 17 EUR predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade so Zmluvou 2 ako súčasť úverovej istiny. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný titulom poskytnutého Úveru 2 len časť svojho dlhu vo výške 740 EUR. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 16.10.2019 mimoriadnu splatnosť Úveru 2. Žalovaný má teda voči žalobcovi vo vzťahu k Úveru 2 k dňu podania žaloby neuhradené záväzky po splatnosti v celkovej výške 946,57 EUR (933,90 EUR z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 12,67 EUR z titulu dlžných úrokov z úveru). Okrem tejto sumy právny predchodca žalobcu požadoval aj zaplatenie úrokov z dlžnej úverovej istiny.

3. Právny predchodca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 1.7.2022 zobral žalobcu čiastočne späť v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 10,97% ročne zo sumy 9 026,35 EUR od 05.02.2020 do zaplatenia, vo výške 23,76 % zo sumy 933,90 EUR od 17.10.2019 do zaplatenia a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

4. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2023 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom (ďalej aj ako „Zmluva o postúpení“) bola pohľadávka voči žalovanému z titulu Zmluvy 1 a Zmluvy 2 (ďalej spoločne aj ako „Zmluvy“) postúpená žalobcovi. Nakoľko k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní došlo po podaní žaloby, tak súd procesným postupom podľa § 80 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) pripustil zmenu právneho predchodcu žalobcu, na miesto ktorého vstúpil žalobca.

5. Súd po podaní žaloby vyzval podľa § 150 ods. 2 CSP žalobcu, aby súdu uviedol a preukázal ako postupoval pri overení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

6. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 22.09.2023 uviedol, že jeho právny predchodca pred poskytnutím úveru v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zobral v úvahu najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a účel spotrebiteľského úveru, pričom dospel k záveru, že žalovaný je ku dňu vykonania overenia tejto schopnosti schopný úver splácať za dohodnutých podmienok. Keďže tieto skutkové tvrdenia nie sú medzi stranami sporné, v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP sa považujú za nesporné, v dôsledku čoho si je súd tieto tvrdenia povinný v konaní osvojiť ako zistený skutkový stav.

7. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 05.08.2022, avšak žalovaný sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadril.

8. V zmysle § 177 ods. 1 v spojení s § 297 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) súd na prejednanie tohto sporu nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 05.12.2023 a 9.5.2024.

9. Z písomných vyjadrení strán a vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nižšie uvedený skutkový stav:

9.1. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu 1 – zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základ ktorej bola dohodnutá bezúčelová pôžička vo výške 10 000 eur, výška úrokovej sadzby 10,97 % ročne, počet mesačných splátok 96, základný súbor poistenia, poplatok za poistenie 3,33%, výška mesačnej splátky 162,15 eur, splatná k 15. dňu v mesiaci, RPMN 11,54%, celková čiastka na zaplatenie 15 064,32 eur, termín konečnej splatnosti úveru 15.06.2026.

9.2. Z výpisu z úverového účtu žalovaného (č.l. 37) vyplýva, že žalovaný čerpal Úver 1 vo výške 10000 EUR dňa 18.06.2018, pričom z tejto sumy uhradil celkovo sumu 2320,10 EUR. Listom zo dňa 05.02.2020

(č.l. 39) právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť Úveru 1 a vyčíslil žalovanému dlh v celkovej výške 9483,19 EUR, pričom ho doručil žalovanému dňa 20.02.2020.

9.3. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 28.05.2018 Zmluvu 2 zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, v ktorej bola dohodnutá výška úverového rámca 5.000 EUR, aktuálna výška úverového rámca 900 EUR, výška mesačnej splátky bola definovaná ako min. 5 % z aktuálnej výšky úverového rámca, výška úrokovej sadzby bola stanovená na 27,48 % ročne a RPMN mala hodnotu 39,26 %.

9.4. Z výpisu z úverového účtu žalovaného (40 p.v., 41, 41 p.v.) vyplýva, že žalovaný čerpal Úver 2 vo výške 1337 EUR (dňa 19.06.2018 mu bola poskytnutá suma 1000 eur, 320 EUR výbermi hotovosti z bankomatov a sumu 17 EUR ako poplatky, ktoré sú súčasťou úverovej istiny), pričom z tejto sumy uhradil celkovo sumu 740 EUR. Listom zo dňa 16.10.2019 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť Úveru 2 a vyčíslil žalovanému dlh v celkovej výške 1046,57 EUR, pričom ho doručil žalovanému dňa 21.10.2019.

9.5. Z vyjadrenia žalobcu a výpisu z úverového účtu žalovaného mal súd taktiež za preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi titulom poskytnutého Úveru 1 sumu v celkovej výške 2310 EUR a Úveru 2 sumu v celkovej výške 740 EUR.

9.6. Právny predchodca žalobcu posúdil schopnosť žalovaného splácať Úvery, ako aj preveril jeho bonitu tým spôsobom, že žalovaný mu uviedol základné informácie týkajúce sa jeho čistého mesačného príjmu a jeho mesačných výdavkov (spôsob bývania, počet vyživovaných detí, nájomné a pod.) (č.l.35 p.v.), pričom na výzvu súdu žalobca nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by tieto informácie právny predchodca žalobcu ďalej overoval.

9.7. Titulom Zmluvy o postúpení došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní (pohľadávka voči žalovanému z Úverov).

10. Na vyššie zistený a opísaný skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy a zmluvné dojednania strán sporu platné a účinné k dňu vyhlásenia tohto rozsudku, ak ďalej nie je uvedené inak (zistil nižšie uvedené právny stav):

10.1. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

10.2. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10.3. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

10.4. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.5. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10.6. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

10.7. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

10.8. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10.9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

10.10. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

10.11. Podľa § 7 ods. 1, 2, 15, 16, 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (15) Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. (16) Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; (17) Veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

10.12. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Ods. 2 Zmluva o

spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nespĺcania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

10.13. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2

písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti. (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

10.14. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

10.15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10.16. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10.17. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Súd vyhodnotil vzťah žalobcu a žalovaného založený titulom Zmlúv ako vzťah spotrebiteľský, a teda naň aplikoval všetky ustanovenia platných právnych predpisov vzťahujúce sa na úpravu takýchto vzťahov.

12. Súd považoval Zmluvy za platné uzatvorené, avšak dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že by si právny predchodca žalobcu splnil povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda súd konštatuje, že veriteľ pri uzatvorení Zmlúv nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalobca (právny predchodca žalobcu) vo vzťahu k takejto povinnosti sa len spoľahol na žalovaného, ktorý mu uviedol základné informácie týkajúce sa jeho čistého mesačného príjmu a jeho mesačných výdavkov (spôsob bývania, počet vyživovaných detí, nájomné a pod.). Žalobca pritom žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal spôsob, akým žalovaný dokladoval svoj príjem a výdavky, príp. ako si takto tvrdené skutočnosti žalovaným overil. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že žalobca (právny predchodca žalobcu) sa obmedzil len na jednostranné vyhlásenie žalovaného a ďalej už jeho príjem a výdavky žiadnym spôsobom neoveroval a ani nezisťoval.

13. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bol pritom žalobca (právny predchodca žalobcu) povinný pred uzatvorením Zmlúv posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať Úvery, pričom bol povinný zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytol Úvery, ich výšku, príjem žalovaného a aj účel Úverov.

14. Vo všeobecnosti možno uviesť, že zmyslom a účelom dotknutého ustanovenia § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ jeho existujúcu situáciu, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočností, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, napríklad predpokladaný príjem a podobne. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa pritom vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napríklad možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že

cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživovaciú podobnosť a podobne. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Súd tiež poukazuje na rozsudok súdneho dvora zo dňa 27.03.2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti D. C., C-56/12 a obdobne aj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018, 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019.

15. Vo vzťahu k povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver súd poukazuje aj na všeobecne akceptovanú judikatúru vyšších súdnych autorít a to napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19CoCsp/14/2022 zo dňa 30. júna 2022 a rozsudok KS v Nitre 12CoCsp/14/2023 z 31.10.2023. Okrem toho aj z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti E. F. vyplýva, že poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka - spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi a tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Odborná starostlivosť podľa názoru súdu tak predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa. Dôležitou skutočnosťou je pri skúmaní bonity klienta aj využívanie verejne dostupných informácií /napr. údaje o životnom minime a ich porovnanie so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (obdobne napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018)/. Keďže od žalobcu možno požadovať preukázanie preskúmania schopnosti žalovaného splácať úver jeho právnym predchodcom tak bolo na ňom, aby preukázal, že takéto povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch boli splnené. Veriteľovi je tak uložená povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru.

16. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že žalobca nijako nepreukázal, že by právneho predchodcu žalobcu zaujímalá bonita žalovaného a či žalovaný dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Právny predchodca žalobcu sa obmedzil len na tvrdenie žalovaného, ktoré však žalovaný ani žiadnym spôsobom žalobcovi nepreukázal. Právny predchodca žalobcu už ďalej nezískaval informácie zo žiadnych iných relevantných zdrojov. Pre naplnenie dikcie § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch pritom nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti. Pokiaľ právny predchodca žalobcu ako veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť, musí žalobca niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca neuviedol žiadne relevantné skutočnosti o skúmaní schopnosti žalovaného splácať Úvery a ani súdu žiadne doklady o predmetnom skúmaní nepredložil, je zrejmé, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovaného žalobca nepostupoval. Nezaujímal ho príjmy, overenie týchto príjmov a ani samotné výdavky

žalovaného, a to najmä to, či po ich úhrade má dostatočnú finančnú rezervu na splácanie úveru. Zároveň si žalobca nepreveril údaje o žalovanom z verejne prístupných registrov, u jeho zamestnávateľa alebo zo Sociálnej poisťovne, keďže k tejto skutočnosti žalobca súdu žiadne listiny nepredložil. Bolo pritom základnou povinnosťou právneho predchodca žalobcu vo vzťahu k bonite žalovaného získať informácie od neho priamo a v jeho súčinnosti, a následne takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa pritom považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spôsob, akým právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver, nebol podľa názoru súdu spôsobilý objektívne vytvoriť pravdivý obraz o žalovaného finančnej situácii, a teda došlo k hrubému porušeniu základnej povinnosti žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver.

18. Napokon súd vyhodnotil predčasné zosplatenie Úverov ako neúčinné, nakoľko v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je zákonným dôsledkom porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou aj to, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

19. V nadväznosti na vyššie uvedené teda súd dospel k záveru, že Úvery je potrebné v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročné a bez poplatkov. Žalovaný by teda mal za použitia vyššie spomenutej zákonnej fikcie (očistenia Úverov od úrokov a poplatkov) žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutých Úverov po zohľadnení úhrad žalovaným, t. j. sumu v celkovej výške 10379,79 EUR.

20. Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na podanie žaloby mal napokon súd za preukázanú zo Zmluvy o postúpení.

21. Súd konanie čiastočne v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 10,97 % ročne zo sumy 9026,35 eur od 05.02.2020 do zaplatenia, o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 23,76% ročne zo sumy 933,90 eur od 17.10.2019 do zaplatenia postupom podľa § 144, § 145 CSP zastavil (výrok I. rozsudku), nakoľko žalobca realizoval dispozitívny úkon pred otvorením pojednávania a súhlas žalovaného v danom prípade ani vyžadovaný nebol.

22. Z vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za sčasti dôvodnú a opodstatnenú a zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10379,76 EUR, pričom v prevyšujúcej časti uplatneného žalobného nároku žalobu zamietol.

23. Z prisúdenej sumy súd priznal žalobcovi aj príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania, a to v súlade s § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadením č. 87/1995.

24. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v spore plný úspech (nakoľko bola žaloba zamietnutá len v časti zmluvných úrokov) a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%.

25. V zmysle § 262 ods. 1, 2 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania a o výške bude rozhodovať samostatným uznesením vyšší súdny úradník, do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice, v dvoch písomných vyhotoveniach. Odvolanie len proti odôvodneniu nie je prípustné.

V odvolaní má byť uvedený, ktorému súdu je určený, kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), musí byť podpísané a datované.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.